

[Boeck-Hansen.]

for deres Produkter, at det kan betale sig at fremstille dem, hvorved de jo netop vilde blive sat i Stand til at betale større Arbejdsløn, end de nu gør.

Det er ogsaa underligt nu at se, at Dansk Arbejdsmandsforbund kræver forøgede Lønninger paa mange Steder, samtidig med at adskillige af de Mennesker, det her drejer sig om, for et Par Maaneder siden ikke vilde gaa med til, at Landbruget fik en bedre Pris for dets Produkter.

Men det er vist heller ikke altid Lønnen, den altsaa for ringe Løn, der afskrækker Folk fra at gaa i Arbejde. De københavnske Husmødre mangler jo i allerhøjeste Grad kvindelig Medhjælp, og det til Trods for, at Husassistenter her i København økonomisk er bedre stillet end mangan, mangan Middelstandshusmoder, saa det kan ikke alene være Lønsprogsmaalet, der gør sig gældende, og dette Forhold trænger maaske ogsaa til en Undersøgelse.

Men det kunde jo være, man kunde faa noget godt ud af dette Lovforslag, hvis man virkelig gik til en grundig og forstandig Udvalgsbehandling af Spørgsmaalet, og det er det, jeg vil anbefale.

Rager: Det foreliggende Lovforslag vil jeg anbefale til en hurtig og velvillig Behandling. Jeg finder ikke Anledning til i Dag at gøre mange Bemærkninger. Vi havde jo Lovforslaget til Behandling i sidste Samling, og jeg kan endnu i Dag ganske vedstaa de Bemærkninger, jeg gjorde dengang — de findes i Folketingstidenden Sp. 4188—4195. Jeg henholder mig altsaa hertil, men det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har givet mig Anledning til at gøre en kort Bemærkning om, hvorfor nærværende Lovforslag ikke kom til anden Behandling sidst, idet det syntes, som om det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen vilde lægge Ansvar og Skylden herfor paa Regeringspartierne. Dertil har det ærede Medlem for saa vidt ogsaa en formel Ret. Det er jo rigtigt, at Regeringspartierne i Udvalget kunde have gennemtvunget en Afslutning af Udvalgets Arbejde og en Andenbehandling her i Salen, men det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen ved jo lige saa godt som vi andre, at dette havde ikke kunnet føre til noget positivt Resultat. Det ærede Medlem ved saa udmærket godt, at som Situationen laa i alt Fald dengang, var Forholdet det, at de to Oppositionspartier maaske ud fra noget forskellige Grunde, men dog begge ikke ønskede at medvirke til Lovens Gennemførelse, og saaledes

som man i alt Fald dengang førte Politik fra Oppositionspartiernes Side — det var inden Valget —, ja, saa vilde det sige, at dette Forslag ikke var gaaet igennem Landstinget, og saa havde Regeringspartierne ikke nogen som helst Interesse af at slippe Føringen med Hensyn til Lovforslagets Behandling under en eventuelt gunstigere politisk Situation. Saa var det naturligt, at vi beholdt Loven i Folketingsudvalget, hvor Regeringspartierne kan raade, og ikke lagde den op i Landstingsudvalget, hvor det var Oppositionen, der havde Magten, og hvor man derfor i givet Tilfælde kunde møde Vanskeligheder ved at faa Gang i Lovforslaget, hvis en Mulighed ellers havde budt sig for at faa det igennem. Det var jo i Virkeligheden saaledes i Fjor, at Venstre stillede sig paa det Standpunkt, at det ønskede en meget stærkere Reduktion i de fastsatte Lønsatser og af en saadan Art, at den ikke kunde betegnes som et Forhandlingsgrundlag. I Realiteten foreslog Venstre, at den Mand, der efter denne Lov blev sat i Arbejde 8 Timer hver Dag i Ugens 6 Dage, ikke vilde komme til at tjene stort mere, end han normalt vilde kunne vente at faa i Understøttelse.

Maa jeg for øvrigt her, da jeg nu nævner Ordet Understøttelse, sige, at det forekommer mig, at man, ganske som man har begravet det gamle Ord Alderdomsunderstøttelse, ogsaa kunde begrave Ordet Arbejdsløshedsunderstøttelse og gaa over til at tale om „Arbejdsløshedsrente“. Det har ikke en Klang af samme Art som Understøttelse, og det vilde efter mit Skøn være mere i Overensstemmelse med hele den sociale Ordning.

Men medens Venstrepartiet stillede sig som her nævnt, havde jo Det konservative Folkeparti indtaget et andet Standpunkt. Det tidligere ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen, der i Fjor var Ordfører for denne Sag, stillede sig i Virkeligheden særdeles velvilligt over for Lovforslaget ved første Behandling her i Tinget, men da vi kom i Udvalget, ja, da mødte han og meddelte fra sit Parti, at man kun vilde gaa med til at forhandle om Gennemførelsen af dette Forslag, saafremt der gennemførtes en Kornlov og en Ændring af Landbrugets faste Ejendomsskatter. Dette var de to Betingelser, Det konservative Folkeparti stillede, og da man, inden Rigsdagssamlingen sluttede, ikke var blevet enig om noget af disse Spørgsmaal, bortfaldt Det konservative Folkepartis Medarbejderskab.

Nu forstaar jeg paa den Ordførertale, det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen holdt